

[Justitsministeren.]

net, derunder den danske afdeling af INTERPOL (International Criminal Police Organization) og ECCP (European Committee on Criminal Problems). Jeg har fundet det rigtigst, at udgifterne afholdes som andre tilsvarende udgifter inden for politivæsenet. Hjemmelen herfor findes i den almindelige beføjelse, som tilkommer justitsministeren til på dette område at tillade udbetalinger til formål, der har tilknytning til politivæsenet, jfr. § 1, stk. 1 in fine, i justitsministeriets cirkulære af 18. august 1959 om anvendelse af politikassernes midler.

Spørgsmålet om, hvorvidt ordningen skal opretholdes i sin nuværende form, beror på resultatet af politikasseudvalgets arbejde.“

Jeg fandt det naturligt, at der — som en videreførelse af den ordning, der var gældende for den departementschef, som tidligere havde politiets område under sig — blev tillagt den nuværende departementschef et repræsentationstillæg fra den 1. januar 1960. Under hensyn til omfanget af de repræsentative pligter, der nu påhviler departementschefen i justitsministeriet, og til den almindelige prisstigning siden 1950 fandt jeg det endvidere rimeligt at forhøje tillægget til 6.000 kr. årlig.

Som nævnt afholdes langt den overvejende del af de udgifter, som anvendes til repræsentative formål vedrørende politiet af politikassernes midler. Jeg kan således nævne, at så godt som alle højere tjenestemænd i politiet, der har repræsentative forpligtelser af blot nogen betydning, får en passende godtgørelse for de hermed forbundne udgifter.

Jeg finder, at disse oplysninger må føre til den erkendelse, at det er med føje, jeg har tilladt denne udbetaling.

Som anført må spørgsmålet om, hvorvidt ordningen skal opretholdes i sin nuværende form, bero på resultatet af det arbejde, som udføres af det politikasseudvalg, jeg har nedsat. Jeg tilføjer, at udvalgets formand har meddelt mig, at udvalget regner med at kunne afgive betænkning inden udgangen af indeværende finansår.

Poul Møller: Jeg vil gerne takke den højtærede justitsminister for redegørelsen.

Han besvarede ikke det spørgsmål, jeg stillede i min motivering, men som jeg gerne vil gentage: hvorfor fik folketinget eller statsrevisorerne ikke oplysninger om dette beløb i fjor? Det drejer sig her om midler, der er fjernet fra den almindelige revisionskontrol med statsmidler, og netop derfor, og da justitsministeriet har revisionsmyndigheden over for politikasserne, forekommer det os eller mange her i tinget, at der må være fuldstændig klarhed over, hvilke godtgørelser, hvilke salærer, hvilke repræsentationstillæg man yder justitsministeriet egne embedsmænd.

Den højtærede justitsminister mener at finde hjemmelen for denne fremgangsmåde i cirkulærets § 1, stk. 1 in fine, hvori der står, at justitsministeriet kan tillade anvendelse af politikassernes midler i hvert enkelt tilfælde. Men vi er dog altid gået ud fra, at når der i dette cirkulære er en klar § 18, som under overskriften „repræsentation“ indeholder bestemmelser om, i hvilken udstrækning man kan dække repræsentationsudgifter, så var det alt, hvad der kunne dækkes af repræsentationsudgifter af politikassernes midler; her stod jo beløbene opført, og hvilken ramme der var for de forskellige politiembeder, og der er ikke nævnt noget embede i justitsministeriet, centraladministrationen. Vi mener, der må være en væsentlig forskel imellem repræsentationstillæg, der ydes efter cirkulærets § 18 til politimyndighederne ude i landet eller til politidirektøren i København, underordnede politimyndigheder, og så et repræsentationstillæg, der gives justitsministeriets departementschef, revisionsmyndigheden i sagen, efter samråd med og efter godkendelse af den højtærede justitsminister.

Jeg må derfor sige, at jeg tror, det høje ting må vende tilbage til denne sag under en sådan form, at tingets forretningsorden giver os større mulighed for at få en indgående drøftelse af problemet.

Jeg vil blot forinden igen stille det spørgsmål til den højtærede justitsminister: mener ministeren ikke, det havde været rigtigst at oplyse statsrevisionen eller folketinget om dette forhold ved debatten i fjor, da vi netop drøftede, hvilke midler justitsministeriets departementschef fik af politikassernes midler?